

A Holnap volt akkor az én szívem,
Holnap volt akkor a testem,
meg nem született időt melegített a vérem,
ki nem ejtett hangom ki sem hajtott ágakat
ringatott a magok méhében.

Itt tüzet gyújtottak, és földülták a tűzhelyeket,
kimondták a szókat, és elföldelték a homlokokat,
nappalok s éjszakák váltakoztak,
és hömpölyögtek a folyók,
régvolt fakoronák árnyékában a régvolt szerelmek
sorra elküldték nekem a hallást és a látást,
a hangom és a hajam színét, a szavakat
és lépteim nesztét
a jelen gyepszönyegén.

A látásom — tünékeny,
a hallásom — múlandó,
a vérem a legcsodálatosabb utazás
az édes Holnap szíve felé, amelyet
fiamnak fogok nevezni:
neki adom a szavaimat s a szemem színét,
fénylő napomat és a folyókat,
neki adom a nevemet,
az emlékezetemet,
a győzelmeimet,
itt, e tájakon,
ahol én továbbra is
kör és domb és szív leszek.

(Jancsik Pál fordítása)

*

Cezar Baltag 1939-ben született Malinești községben (Galac megye). Filológiát végzett. Első versei a *Tinărul scriitor* és a *Gazeta Literară* hasábjain jelentek meg 1957-ben. 1967-ben Országos Írószövetségi Díjat kapott.

Kötetei: *Comuna de aur* (Az arany falu, 1960), *Vis planetar* (Álom a bolygón, 1964), *Răsfringeri* (Visszatükrözések, 1966).

VERONA BRATEȘ

Ideg

Zsibongások.
Pattanásig megfeszített ij.
Örökmozgás.

És álomtalanság.
És a csönd hiánya.

Mind egybeforrt, feszeng
e belső hangban.

A szívemen átrobban.

Izzó lüktetés az éjszaka.
Reggelig hallgatóm ereim lobogását.

Parkban

*Elsápadok a Holdtól —
fehér, viasszal bevont
képével
az ágak közt lepillant
a padra:
ott ültem
az idők kezdetén.*

*Oly rég elmentem s olyan messzire,
az ágakat is odahagytam,
csak a lélegzetem
maradt ott reszketeg.*

Egyszerű vers

*Egyetlen fa
hullatta el levelét,
s többé a kertbe menni nem tudok.*

*Épp az a fa,
mely homlokán csillagot viselt,*

ágain mindig fény virágzott.

*Annyi fa közül
ez az egy halt meg, mégis úgy tűnik,
nincs is már kertem.*

(Márki Zoltán fordításai)

*

Verona Brateş (Bratesch), brassói költőnő, a romániai líra érdekes egyénisége. Románul és németül is ír, mindkét nyelven jelent meg már kötete (*Bleibende Spur; Klarheit; Octave*, fordításaink ez utóbbiból valók), ugyanakkor a magyar irodalom lelkes ismerője, ihletett műfordító. Hangulatgazdag költészetében a női lélek finom rezdülései kapnak érzékletes, tündöklő egyszerűségükkel ható kifejezést.

PETRU FEIR: ILLUSZTRÁCIO